

O. Robert DeGrandis S.S.J.

O. Robert DeGrandis S.S.J.

Što je "dar jezika" o kojemu govori sv. Pavao u svojoj Prvoj poslanici Korinćanima? Kakvo je to iskustvo koje su imali apostoli na Pedeseticu i kasnije mnogi vjernici u povijesti Crkve? Je li taj dar Duha Svetoga djelatn i u današnje vrijeme? Koja je njegova svrha? Je li on i za mene, "običnog vjernika"?

Odgovore na ta pitanja pronađite u ovoj nadahnutoj knjizi o. Roberta DeGrandisa. No, to nije sve! O. Robert DeGrandis ovdje predočava svoju metodu "radionice" koja će pomoći ljudima da lako i jednostavno uđu u iskustvo molitve u drugim jezicima. "Moje je iskustvo da je ova metoda vrlo djelotvorna" tvrdi o. Robert DeGrandis uz želju i ohrabrenje da svi čitatelji prime ovaj važan dar Duha. Ono što knjigu čini još zanimljivijom su skupljena svjedočanstva desetak muškaraca i žena koji su, na različite načine, primili ovaj prekrasan dar Duha Svetoga. Prepustimo se Duhu Svetom "jer mi ne znamo što da molimo kako treba, ali sam Duh posreduje za nas neizrečivim uzdisajima". (Rim 8,26)

član je Društva Svetog Josipa. Zaređen je za svećenika 1959. Napisao je preko 25 knjiga prevedenih na više od 15 jezika. O. DeGrandis kroz posljednjih je 25 godina pronio Božju ozdraviteljsku ljubav kroz više od 30 zemalja. Njegove praktične pouke o opraštanju, ozdravljanju, sakramentima, molitvi, darovima Duha Svetog i obraćenju promijenile su nebrojene živote.

Dar jezika

svjetlo malo

ISBN 953-6952-14-9

Predgovor

Ova je knjižica sadržaj moga poučavanja u Londonu tijekom ljeta 1980. godine, gdje sam održavao seminar za voditelje u trajanju od sedam dana. Mnogi koji su prisustvovali sličnim seminarima prepoznat će u ovoj knjizi metodu radionice koju koristim kako bih ljudima pomogao da lakše uđu u iskustvo dara jezika. Moje dugogodišnje iskustvo dokazalo je ovu metodu učinkovitim.

Iskreno se nadam da će voditelji istu ovu metodu pronaći korisnom u njihovim molitvenim grupama kako bi pomogli onima koji još ne mole u jezicima. Također se nadam da ćete vi koji čitate ovu knjigu a niste nikada molili u jezicima, biti ohrabreni ući u iskustvo ovoga važnog dara Duha Svetoga.

Autor

Dar jezika

Različiti su dari, a isti Duh; i različite službe, a isti Gospodin; i različita djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima. A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu; drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu; drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici. drugomu tumačenje jezika. A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće. (1 Kor 12,4-11)

U ovim biblijskim recima vidimo devet darova Duha kako ih opisuje sv. Pavao. U našim radionicama usredotočujemo se na dar jezika, učeći kako ući u iskustvo toga dara i ukazujući na vrijednost toga dara za današnje kršćane.

Za Pavla dar jezika ponajprije je dar za osobnu molitvu. *Jer tko govori drugim jezikom, ne govori ljudima, nego Bogu. (1 Kor 14,2)* Osoba koja moli u jezicima ne razumije ono što govori, njen um nema od toga koristi (1 Kor 14,4), ali ipak sam sebe duhovno izgra-

đuje (1 Kor 14,4) jer moli duhom i *Duhom govori stvari tajanstvene*. (1 Kor 14,2) Riječ "izgrađuje" ovdje treba pravilno shvatiti; ona znači izgrađivanje osobnosti onoga tko moli u jezicima. (Malcolm Cornwell, C.P. *The gift of tongues today*)

Metoda radionice

Za vrijeme moga boravka u Čileu 1977. jedan svećenik koji je sudjelovao na radionici pomoću koje smo ulazili u iskustvo dara jezika tvrdio je kako je to najbolja metoda koju je ikada vidio. Ona je zapravo veoma jednostavna: na početku poučavamo o daru jezika; molimo za osobu da se u njoj taj dar oslobodi i na kraju ona ulazi u iskustvo toga dara.

Mnogo puta slušamo nagovore učenih i izvrsnih govornika – međutim često smo ostavljeni bez praktičnih uputa kako ideje i sadržaje njihovih govora provesti u djelo u vlastitim životima. S ovom metodom neće biti tako; dok budete čitali nećete samo naučiti o daru jezika, nego ćete ga i primiti i njime obogatiti svoj život.

Ono što činimo tijekom naših radionica jako je važno, čak i za one koji već mole u jezicima. Ovoj metodi pristupite vrlo pažljivo i kasnije je upotrijebite u svojoj molitvenoj skupini. Nema nikakva razloga da svaki pojedini član bilo koje molitvene skupine ne uđe u iskustvo molitve u jezicima za najkasnije dva tjedna. Nudim vam

sredstvo pomoću kojega cijelu molitvenu skupinu možete podignuti na novu razinu duhovnoga života, gdje će duhovni darovi postati stvarni u njihovim životima. Nedavno se u časopisu *New Covenant* pojavio ovaj članak:

Po mome sudu, poslijekoncilskoj Crkvi najviše je potrebno veliko izlivanje duhovnih darova. Ali ne da darovi jezika, proroštva i ozdravljenja budu sami sebi svrhom. Ono što nam zaista treba je predanje naših srca Gospodinu. Što se više predamo Gospodinu, više ćemo se predati Duhu Svetom i više će snage po duhovnim darovima Gospodin u nama osloboditi. Probali smo mnoge programe, obnove, zajedničke vikende, tečajeve, slušali mnoga učenja na kasetama itd. Ali ono što najviše trebamo je Duh Sveti i njegovi darovi. (New Covenant, lipanj 1981.)

Ove su riječi iznimno važne i potrebno je o njima pažljivo razmišljati.

Zapravo, trebali bismo djelovati ovako: ... *da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na snazi Božjoj*. (1 Kor 2,5) Pogreška je mnogih voditelja molitvenih skupina jer sami nisu ušli dublje u duhovne darove. Mnogi od njih trude se svojim ljudskim naporima da druge pouče i duhovno podignu; ponekad svi njihovi naponi ne donose ploda. Time možemo objasniti i česte napetosti do kojih dolazi među voditeljima. Idealni voditelj molitvene skupine je duhov-

na osoba koja se slobodno "kreće" u području duhovnih darova.

U Enciklici o Evangelizaciji, papa Pavao VI u članku 75 piše ovako: "Cilj je da nas Duh Sveti posve obuzme (zaposjedne, op.prev.) i vodi". U svojoj knjizi *Rast u Duhu Svetom* upravo sam to spomenuo kao cilj svakog kršćanina – biti zaposjednut Duhom Svetim. Jedan mi je teolog napisao: "Takvo što je nemoguće. Ne može se biti posjednut Duhom Svetim". Pet godina spomenuta knjiga nije mogla doživjeti svoje izdanje jer se taj teolog nije slagao s rečenom konstatacijom.

Svim voditeljima toplo preporučujem metodu radionice; razgovarajte s ljudima o toj metodi, poučavajte ih. Za vrijeme vaših radionica molite za ljude – molite da se odagnaju duhovne prepreke. Pokušajte ih dovesti do točke gdje će se moći predati Duhu Svetomu. Uvijek se sjećajte da ne možete naučiti ljude da mole u jezicima; kako da prorokuju; ne možete ih naučiti kako da ozdravljaju bolesne onako kako učimo djecu čitati. Ali ih možemo naučiti kako da se prepuste Duhu Svetomu. Ovdje je bitna razlika. U ovoj knjizi pokazat ćemo kako se prepustiti Duhu; tako ćete moći naučiti i druge.

Temelj ovoga učenja je sržno pitanje: Što je krštenje u Duhu? Ja bih ga usporedio s vjerskim iskustvom gdje se potpuno predajemo Duhu Svetomu, Gospodinu, poput predanja u sakramentu ženidbe. U sakramentu ženidbe budući

muž i njegova žena govore: "Uzimam te za moju zakonitu ženu. Uzimam te za svoga zakonitog muža". Predanje je obostrano.

Isto se na neki način događa u krštenju u Duhu. Sebe predajemo Gospodinu; On nam se daruje nov u Duhu Svetomu. Tada se u nama oslobađa i zaživljuje devet darova Duha Svetoga koji su spomenuti u 1 Kor 12: dar jezika, tumačenje jezika, proroštvo, mudrost, znanje, razlikovanje duhova, dar čudesa, vjere i ozdravljanja. Ovi su darovi oruđa potrebna za kršćanski život. Oni se oživotvoruju krštenjem u Duhu.

Kako aktivirati dar jezika

(U svakoj osobi koja je krštena u Duhu leži blago svih devet darova Duha Svetoga. Možda ćete reći: "Kako to znaš?". Moj bi odgovor bio: "Znam po svome iskustvu". Kada u radionici molim s ljudima, govorim im sljedeće: "Vi ste kršteni u Duhu i dar jezika je u vama već aktivan. Sada ćemo to provesti u djelo". Oni pitaju: "Kako?". "Tako što ćete se prepustiti daru koji je u vama" odgovaram.

Jasan primjer kako dar postaje u nama djelotvoran je dar ozdravljanja. On je aktivan u svima, ali ne postaje djelatan sve dok ne počnemo polagati ruke na bolesne i moliti za ozdravljenje.

Jesu li neki od vas imali to iskustvo? Na osobu položite ruke, molite za ozdravljenje i oni iz-

nenada ozdrave. Tada ste šokirani time što se dogodilo.

Drugim riječima, taj je dar već u vama bio aktivan. Učinili ste nešto čime ste se prepustili tome daru i on je postao djelotvoran. U radionici o jezicima radi se o istoj metodi. Dar jezika aktivan je u svakom kršćaninu koji je kršten u Duhu Svetomu. U našoj radionici, mi bismo s onima koji kažu: "Nikada nisam molio u jezicima" formirali krug. Molili bismo s njima i na kraju bismo im rekli: "Dobro. Sada se prepustite". Pokazat ću vam kako se prepustiti. Veoma je jednostavno. Toliko je jednostavno da izgleda ludo. Ali Bog je ono što je ludo u očima svijeta izabrao da posrami mudre. (1 Kor 1,27) Dovest ćemo vas do točke predanja i tada je na vama da se prepustite.

Prigodom poučavanja o daru jezika možete im govoriti 45 minuta, uvesti ih u taj dar i onda im preporučiti da sami pročitaju nekoliko knjiga o toj temi. Moja je teorija da će osoba koja doživi iskustvo dara jezika o toj temi željeti više pročitati. Obično će netko tko čita knjigu o daru jezika ući u taj dar već za vrijeme čitanja. Mnogi su ljudi progovorili u jezicima nakon čitanja knjige Johna Sherrilla *Oni govore drugim jezicima*. To je prilično duga knjiga; čitajući oni razmišljaju, mole, očekuju i na kraju se to i dogodi. Dar koji je bio u nama aktivan, sada postaje djelotvoran. Jedna poslovna žena dala je svoje svjedočanstvo:

Želja za molitvom u jezicima pojavila se nakon čitanja John Sherrillove knjige *Oni govore drugim jezicima*. Na molitvenim sastancima koje sam pohađala ljudi su molili u jezicima i to mi nije bilo nepoznato, ali sam među ljudima bila strašljiva i smetena. Ne bih se usudila pjevati ili glasno moliti. Kada bih se sama vozila svojim automobilom, uvijek bih pjevala *Bože svet si aleluja*. Jednoga dana za vrijeme vožnje – ni na što posebno nisam mislila, samo sam pjevala – dva-tri sloga "umiješala" su se u moju pjesmu. To me toliko iznenadilo da sam se skoro zabila u znak "stop" ispred sebe. Najprije sam pogledala oko sebe kako bih vidjela je li to netko zapazio. Naravno da nije. Ta bila sam sama u autu. Pokušala sam se prisjetiti tih slogova koje sam izgovorila. Dok sam ponovno pjevala, ponovili su se isti oni slogovi. Skrenula sam s ceste i zaustavila automobil, ponavljajući ih. Bila sam uzbuđena i ustrašena da ti slogovi ne bi nestali. Čak sam ih i zapisala. Nisam mogla vjerovati – da ja molim u jezicima. Te sam slogove počela ponavljati kad god mi je bilo zgodno, posebno za vrijeme vožnje i tuširanja. Još sam uvijek bila presramežljiva da bih molila pred drugima, ali tijekom vremena dolazile su nove riječi i moj se jezik razvijao. S njim je rasla i moja vjera u ovaj dar koji djeluje u meni i po meni. Hvala ti Isuse.

Zaista zahvaljujem Gospodinu za dar jezika. Pokazao se kao prekrasan dar, posebno kad molim za sebe ili za druge kad ne znam drugog načina kako moliti. Sada sve izgleda tako jednostavno – jednostavno pustiti Duhu da moli kroz tebe. Pomogao mi je također da rastem u otvorenosti Božjoj ljubavi i iscjeljenju, kao i u drugim duhovnim darovima. Doista svim srcem vjerujem da nas ovaj dar čini otvorenima Duhu i molim svakodnevno u jezicima.

Jessie

Jezici u službi i molitveni jezici

Molitveni jezik je trajni dar kojim sam sebe izgrađuješ. Duh moli u tebi, kao što stoji u Rimljanima 8,26: *Tako i Duh potpomaže našu ne-moć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima.*

Dar jezika u službi drugima je "govorenje" u jezicima kada, govoreći u svom molitvenom jeziku služimo zajednici. Postoji razlika. Osnovna svrha molitve u jezicima je slaviti Boga. Kada Boga slavimo moleći u jezicima, moguće je tumačenje jezika ili proroštvo na izgradnju zajednice. Dar jezika je trajni dar.

Govorenje u jezicima, međutim, dar je koji se objavljuje jedino kad postoji posebno pomazanje. Primjer bi bio ovaj: Danas sam molio u jezi-

cima u kapeli, sâm u molitvi. Kada sam došao na molitveni susret, dobio sam nadahnuće i molio u jezicima; netko je poslije tumačio moj govor u jezicima. Postoji razlika između ta dva primjera.

Sve ovo dovodi nas do pitanja, "Što je dar?". Dar, onako kako ja to gledam, jednostavno je pasivnost kojom ostajemo otvoreni Duhu Svetomu. Nije moguće "uključiti" dar ozdravljanja, proroštva ili govorenja u jezicima. Ali mogu zato biti otvoren Duhu Svetom i reći: "Gospodine, ovdje sam. Upotrijebi me onako kako hoćeš". Iz iskustva znamo da Gospodin upravo ovakve osobe često upotrebljava. Ako budemo otvoreni Duhu i pasivni, On će nas upotrebljavati u svojim nakanama. Mnogi ljudi to ne žele. Gospodin traži otvoreno srce koje čezne za tim da Gospodin preko njega djeluje.

Molitva u jezicima je molitva u jeziku koji nije materinski onome koji moli. Takva molitva dolazi od Duha Svetoga. Ona je pod kontrolom molitelja i njegove slobodne volje; upotrebljava prirodna sredstva ljudskog govora. Tu molitvu molitelj ne razumije, dakle, razum nema udjela u njoj. Molitveni jezik je trajni dar i može se upotrebljavati po volji osobe koja moli.

Kada molimo u jezicima, radi se o nepoznatim jezicima. Jesu li to moderni jezici? Vjerujem da u nekim slučajevima svakako jesu. 1971., za vrijeme jedne molitve na u New Orleansu, osoba do mene molila je u jezicima. Upitao sam je:

“Jeste li ikada studirali latinski?”. Odgovorila je: “Ne”. Upitao sam ponovno: “Jeste li ikada slušali latinski na nekim predavanjima?”. Rekla je: “Ne”. Tada sam joj rekao: “Molili ste na savršenom latinskom. Razumio sam svaku riječ koju ste govorili”. Moja je sestra imala slično iskustvo kada joj je jedan svećenik iz Portugala rekao: “Dottie, govorite li portugalski?” Rekla je: “Ne”. “Znate li da ste za vrijeme molitve molili portugalski? Rekli ste ‘O Marijo, uzašla u najviše nebo, pomogni nam da upoznamo tvoga Sina’.”

Dakle, ponekad molitveni jezik može biti moderni jezik, ali većinom je to jezik koji nije materski, nije živi jezik koji se govori u nekoj zemlji. Otac Robert Faricy kaže ovako: “Kad molim u jezicima, tepam; s lingvističkog gledišta to su besmislene, nerazumljive riječi. Značenje nije u zvuku i riječima koji predstavljaju pojmove. Značenje molitve u jezicima leži u srcu jer molitveni jezik nije jezik pojmova. Zvukovi nisu riječi; oni nemaju pojmovno značenje. Za naš razum oni su slogovi bez značaja. Molitva u jezicima je verbalna ne-pojmovna molitva. Ona je glasna kontemplacija”.

Jezike možemo nazvati i “prije-pojmovno nadahnuće”. Možemo ih objasniti i ovako: Čim se dijete rodi, liječnik ga pljesne po leđima. Misli li ono tada: “Pogledaj me. Što da sada radim? Kada su me pljesnuli trebao bih plakati?” Dijete prvo misli pa nakon toga počinje plakati? Ne bih rekao. Kad se igramo s malim djetetom, misli li

ono: “Zašto svi ovi ljudi proizvode te čudne zvukove kad su sa mnom? Možda bih ih trebao oponašati kako bi bili zadovoljni?” Dijete ne mora učiti tim stvarima; ono reagira instinktivno. Ne morate ga učiti kako plakati ili se smijati. Dakle, tu bih usporedbu htio naglasiti kad govorimo o jezicima kao “prije-pojmovnom nadahnuću”. Jezici su instinktivni pokret ljudskog srca prema Bogu; po tome pokretu Duhu je moguće ući.

Nemojmo se previše zauzimati kako bismo pronašli razumsko objašnjenje za sve. Ovdje postoji i mala tajna. Kad sjednem u svoj Ford, stavim ključ u bravicu, nogu na gas pedalu i krećem. Ne znam ništa o cilindrima, klipovima, svjećicama i karburatorima. Moram li znati? Znam kako staviti ključ u bravu, stati na gas i pokrenuti auto. Mnogi vozači ne znaju ništa o tome što pokreće automobil, ali zato znaju kako voziti.

Ne mogu vam objasniti intimne detalje i dubine u vezi s jezicima. Sumnjam da bi to itko mogao. Mnogi mogu nagađati i naslućivati, ali nitko ne može objasniti suštinu. Isto kao što vam ne mogu objasniti suštinu onoga što se događa kada za vrijeme Mise uzimam kruh i vino i govorim: “Ovo je moje Tijelo. Ovo je moja Krv”. Teološki mogu spekulirati, ali ne mogu objasniti bit. Ali znam što se događa i to znam po vjeri. Pomoći ću vam da se prepustite daru jezika, a kasnije ću razmišljanje prepustiti vama. Važno je da to sami

iskusite. Citiram iz knjige Ozdravljajući darovi Duha Agnes Stanford:

Ako osoba potpuno zaboravi na sebe i svoj um usredotoči na Boga, puštajući da riječi s usana slobodno teku, tada taj dar postaje prekrasna terapija u ozdravljenju duše. Jer Gospodinu vapijemo iz dubina; Gospodin koji boravi u dubinama bića čuje naš vapaj i preplavljuje nas ljubavlju koju prije nismo poznavali. Još više, kad ne znamo kako da molimo, Duh u nama moli 'neizrecivim uzdasima', ili, mogli bismo reći, zvicima koje ne možemo izreći svojim jezikom – i daje nam jasno saznanje da iz svojih nesvjesnih dubina molimo u skladu s Božjom voljom. Iz osjećaja koji prate našu molitvu znamo da smo podignuti mnogo bliže Njegovu biću nego što smo to mogli vezani sponama jezika koji razumijemo.

Po čemu znamo da dar jezika dolazi od Duha Svetoga? Odgovor je povezan s pitanjem: "Što je Crkva?" Što znači biti Katolik? Vjerovati nam je da je Isus ustanovio jednu zajednicu, skupinu ljudi ujedinjenu u Njemu na najintimniji način – svoju Crkvu. U Crkvu je stavio starješine i pastire čija je zadaća da procijene što dolazi od Boga a što ne – po nadahnuću Duha Svetoga. To je po meni veoma važno. Ta Crkva, koju je ustanovio Isus Krist, potvrdila je: "Karizmataska Obnova djelo je Duha koji djeluje u naše vrijeme". Po to-

me možemo imati apsolutnu sigurnost da smo na pravom putu.

Crkva potvrđuje da molitva u jezicima dolazi po nadahnuću Duha Svetoga. Možda je moguće da postoje neki čiji je "dar" lažan, ali Crkva, po svome prihvaćanju Karizmataska Obnove, govori da su jezici stvarno Gospodnji dar. To znači biti Katolik: slijediti naučavanje Tijela Kristovog, Crkve.

Ljudi mi ponekad dolaze s izjavama kao što su: "Ne vjerujem u sve te karizmataska stvari". Tada im obično kažem: "Mislim da nije problem u Karizmataskoj Obnovi. Problem je što vi ne prihvaćate naučavanje Crkve". Oni se obično pobune: "Ja ne". Tada nastavim: "Upravo vi, jer Crkva naučava da je Karizmataska Obnova djelo Duha. Obnovu su proglašavali dvojica papa, kao i mnogi biskupi, skupno i pojedinačno, u mnogim zemljama svijeta".

Jednom sam prisustvovao skupu na kojem su bila četvorica biskupa i nekoliko visokih crkvenih dostojanstvenika. Za vrijeme postavljanja pitanja, jednom je kardinalu upućeno pitanje: "Je li istina da u SAD-u postoji teorija da je Karizmataska Obnova općeprihvaćena jer je potvrđena od strane dvojice Papa i biskupa?" Pred svima prisutnima, svećenicima, biskupima, karizmatascima i onima koji to nisu, taj je kardinal ustvrdio: "Apsolutno! Obnovu je Papa blagoslovio". Tada je nastavio i desetak minuta navodio citate iz Papinih govora i dokumenata. Sljedeće

je pitanje bilo: "Ako je tomu tako, zašto se to nije prepoznalo na lokalnim razinama?" Tada je počeo oklijevati. Našao se u veoma nezgodnom položaju. Zaboravio sam argumente koje je tada dao, ali ono što je nekoliko puta ponovio bilo je da Obnova u Duhu ima blagoslov od strane Crkve. Kao Katolicima, to nam daje sigurnost da je Obnova djelo Duha Svetoga; inače bismo mogli reći da nas Crkva navodi na krivi put i čini veliku grešku u veoma važnim stvarima, vezanim uz prvu Božju zapovijed.

Ako molitva u jezicima kao dar ne dolazi od Duha Svetoga, tada nas Crkva zavodi na krivi put; tada u nastojanju da slavimo Boga molimo krivo. S tim se ne bih mogao složiti. Crkva mora pronicati što dolazi od Duha Svetoga. Dakle, kao Katolici možemo biti sigurni da je Obnova od Boga, oslanjajući se na učiteljstvo Crkve. Citiram članak koji sam nedavno pročitao u časopisu *New Covenant*.

Nemamo se prava stidjeti Svetoga Duha. Nemamo pravo kočiti darove Duha. Jedno je iskušavati darove i njima upravljati, a sasvim je drugo stidjeti ih se i razvodnjavati njihov značaj. Zatomiti dar jezika ili gušiti proroštvo zapravo znači sramiti se Duha Svetoga.

Članak nastavlja,

Nemojmo se sramiti Svetoga Duha i njegovog djela. Gdjegod se pojavi krštenje u Duhu, molitva u jezicima, proroštvo, ozdravljenje,

oslobođenje od zlih sila ili koji drugi dar, nemojmo se sramiti. Moramo prepoznati i priznati djelovanje Duha u našim životima.

Još 1973. slušao sam jednoga svećenika koji je pripadao Obnovi u Duhu koji je ovako tvrdio: "Nije bitno što teolozi ili dobri poznavatelji Svetih Pisama kažu o Djelima 2,4. Činjenica je da su apostoli molili u jezicima onako kako ih je Duh nadahnjivao. Imali su iskustvo koje mi i danas imamo. Može li netko tko nije sam iskusio taj dar znati o čemu se radi? Kako mogu znati oni koji ne mole u jezicima?". Ova je izjava prilično hrabra, ali istinita.

Teologija je, po sebi, razmišljanje temeljeno na objavi i iskustvu. Upravo su stoga rani Crkveni Oci govorili da nijedan čovjek ne bi smio postati teolog sve dok ne postane svet, jer sve do tada nije u potpunosti iskusio Gospodina. Ako nema iskustva živoga Gospodina, tada će o Gospodinu razmišljati samo na temelju objave, bez vlastitoga iskustva.

Nažalost, mnogi laici doživljavaju poniženja od strane svećenika koji daju izjave poput: "O, sve je to ludost". Ako ste hrabri i potpuno uvjereni uvijek im možete odgovoriti: "Oče, ja slijedim Crkvu. Crkva je potvrdila da je Obnova u Duhu djelo Duha Svetoga. Želite li možda poniziti ono iza čega Crkva stoji?". Ponekad takvi svećenici mogu biti u pravu ako u molitvenim skupinama postoje određene nepravilnosti i neredi. Oni tada naglašuju samo ta zastranjenja i osobitosti,

pa će kazati: "Nemoj mi reći da je to djelo Duha Svetoga". Jedni druge moramo podsjetiti da o Obnovi u Duhu govorimo općenito, ne o specifičnim slučajevima. U nekim molitvenim grupama mogu postojati određeni problemi. Ali problemi postoje i inače. Mnogi ljudi poznaju teologiju i znaju što Crkva određuje, a opet se toga ne drže. To je, po meni, isto kao reći: "Duše Sveti, idi ti svojim putem, a ja ću svojim".

Ako je Crkva potvrdila da je Obnova u Duhu djelo Duha Svetoga a netko je napada, mislim da zapravo napada Crkvu. Takvo mi se razmišljanje čini veoma razumnim i daje mi dodatnu sigurnost. Ja slušam Crkvu. To je dobar argument za Obnovu i duhovne darove koje primamo djelujući u Obnovi.

Navest ću neke važne izjave koje sam skupio; one govore o našim dosadašnjim razmišljanjima u ovoj knjizi:

Molitva u jezicima uključuje poniznost i unutarnju slobodu kojom svjesno odustajemo od kontrole onoga što govorimo i puštamo da jezik poteče iz središta našega bića. Ona dakle zahtijeva da u očima svijeta izgledamo i zvučimo ludo; time nas oslobađa od želje za ugledom. Time Karizmataska obnova od sebe drži podalje one koje bi tamo htjeli biti radi prestiža. Nema prestiža u onima koji imaju dar jezika, barem ne u mojoj vjerničkoj zajednici (*Robert Faricy, S.J.*)

Jezici su stvarno iskustvo vjere, kako kaže Steve Clark:

Ono što je još značajnije, jezici su obično vrata koja otvaraju karizmatisku dimenziju. Jezici izgrađuju osobnu vjeru na vrlo konkretan način. Oni vjerniku daju jasno iskustvo što znači kada Duh Sveti djeluje po njemu – iskustvo kako vjernik može Duhu pustiti da u njemu oblikuje nešto potpuno novo. Prepustiti se daru jezika veoma je važan prvi korak; moramo nastojati pomoći osobi da se preda tome iskustvu, čak i uz rizik da nas etiketiraju kao "neuravnotežene".

Dar je pod kontrolom osobe

Dar jezika zapravo je ne-materinski jezik koji dolazi od nadahnuća Duha Svetoga, ali je pod kontrolom osobe koja moli. Isto vrijedi i za proroštvo: proroštvo je uvijek pod kontrolom vjernika koji prorokuje. Molitva u jezicima uvijek je pod kontrolom onoga koji moli; on može početi i prestati moliti po svojoj volji. U toj se molitvi ne upotrebljava razum. To mi se sviđa i zato jer je slično kontemplativnoj molitvi, molitvi tišine, u kojoj razum također ne sudjeluje.

Naša volja postaje zaključana u Gospodinu; srce i razum potpuno su usredotočeni na Isusa Krista s kojim ulazimo u blisko zajedništvo. Um u tim trenucima još uvijek može "lutati", ali takva je molitva ponajprije djelovanje srca.

Također, molitva u jezicima čin je naše volje, poput moljenja krunice. Dok moliš krunicu, svoje srce i um uzdižeš Gospodinu; iznenada se dogodi da tvoje misli odlutaju i na tržnici uspoređuju cijene jabuka i naranči. Ipak, tvoja je volja po molitvi usmjerena Isusu i Mariji. Misli mogu odlutati i nema tu ničega jako lošeg. Kad se to dogodi, budi svjestan svoje rastresenosti i vrati svoje misli Gospodinu. U početku se javljaju određene poteškoće jer smo "programirani" misliti da molimo samo onda kada uzdignemo svoje misli i srce Gospodinu. Uzmimo umiruću osobu; njoj je moguće samo ponavljati ime Isusovo. To je prekrasna i jednostavna molitva u kojoj se ne upotrebljava razum.

Dakle, molitva u jezicima je trajni dar. Treba je upotrebljavati po slobodnoj volji, razumno i mudro. Svi darovi Duha, kao i čitav kršćanski život, trebaju biti vođeni mudrošću.

Prije nekoliko godina prisustvovao sam svečanoj liturgiji Velikog četvrtka zajedno sa 200 moje braće svećenika. Odmah poslije Posvete kruha i vina netko u zadnjem dijelu crkve počeo je glasno moliti u jezicima. Nisam mogao vjerovati. Čulo ga se po cijeloj crkvi. Bio je to klasični primjer kako se nije djelovalo u mudrosti. Naravno, svi prisutni u crkvi bili su šokirani, "smrzli" su se. Pitanje koje bih uputio toj osobi je: "Djeluješ li u Duhu Svetom ili činiš neku svoju stvar?". Tražimo mudrost i djelujemo u mudrosti. Nemoj-

mo moliti glasno u jezicima usred Mise u svojoj župnoj crkvi.

Svi se darovi moraju koristiti mudro. Zapravo, čitav naš kršćanski život mora oslikavati mudrost. "Gospodine, što želiš da učinim? Želim činiti samo ono što Ti hoćeš". U svojoj službi ne težimo činiti samo dobre stvari, nastojimo činiti ono što Gospodin hoće. Thomas Green, S.J., u svojoj knjizi *Tama na tržnici* govori o toj razlici:

Mi možemo raditi za Gospodina; možemo odabrati što mu želimo dati, što želimo da mu se sviđa, što mi mislimo da on treba i čezne. Ili – možemo ga pitati što bi On želio i činiti što god je njegova volja – 'činiti njegovo djelo' – ma kako to neprivlačno i odbojno nama izgledalo"

Biskup McKinney također je rekao nešto važno o jezicima i službi:

Po daru jezika, postao sam puno osjetljiviji na Božje inicijative. Molitva je puno bogatija kad se potpuno predam Duhu. Propovijed je snažnija kad ovisim o snazi Duha. Služenje je plodonosnije kad zazovem Duha Svetoga. Izgradnja naše zajednice postaje mnogo važnija kada sam osjetljiv na poticaje Duha.

Ove izjave prekrasni su primjeri mudrosti u Duhu Svetomu. Tražimo mudrost koja dolazi od Duha, uvijek znajući da su darovi pod kontrolom naše volje.

Prepustiti se daru jezika

Kada bismo bili u stvarnoj situaciji radionice, zamolio bih sve prisutne koji žele dar jezika da oblikuju krug držeći se za ruke. Jako je važno da ih uvjerim da sam bezbroj puta održavao takve radionice s ljudima. Oni trebaju vjerovati da Gospodin vidi njihovu dobru volju i da će im dati snage da se prepuste tome iskustvu, jer Duh želi po daru jezika osnažiti njihove molitvene živote.

Ova se metoda pokazala učinkovitom stotinama puta. Sve što je potrebno je da postanu "poput male djece".

Iz iskustva također znamo da 50% onih koji uđu u krug već imaju dar jezika, samo to ne vjeruju. Djelujući u daru razlikovanja duhova, mi ih uvjeravamo da oni doista moie u jezicima. Po daru razlikovanja duhova mi osjećamo pozitivne poticaje za vrijeme dok mole u jezicima. Često osjećamo da moraju prevladati osjećaje nedostojnosti, krivnje i straha. Općenito gledajući, Katolici se stide javnih religioznih čina; tako i duhovnih darova.

Što je potrebno da bi se prepustili iskustvu dara jezika? U knjizi *Riding the Wind*, O. George Montague daje odličan odgovor:

Onaj tko želi naučiti plivati mora se na neki način prepustiti. Ne može stalno "lupati" po vodi. On nužno mora poduzeti određeni rizik ako želi otkriti kako će ga voda podržavati i nositi. Isto tako, ja se moram Gospodinu ok-

renuti na jedan novi način. Moram prema njemu zakoračiti po vodama svoje vjere, kao što je Petar to učinio (Mt 14,22-23); to znači da moram napustiti uljuljkanu sigurnost – ili posesivnost, gnjev ili bilo što drugo čega se držim kao predmeta svoje želje više nego Gospodina.

Čak i kad krenemo moliti u vjeri doći će nastat da nekoga oponašamo, da sami izmišljamo neke riječi ili da od sebe činimo ludu. Na to bih odgovorio ovako: Mnogi od nas čine lude od sebe na raznim zabavama, posebno na novogodišnjim slavljinama kad nosimo smiješne šešire i kape i ispuštamo zvukove poput razigrane djece. Je li nas strah da postanemo ludi za Gospodina? Što se tiče prigovora o oponašanju, želio bih izazvati bilo koga da pokuša pet minuta oponašati molitvu u jezicima. Dar jezika ne može se izmišljati jer bi se u duhu osjetilo kao besmislica. Kad čujete stvarnu molitvu u jezicima, to je tako umirujuće. Po daru razlikovanja duhova možemo prepoznati radi li se stvarno o jezicima. To je dar koji intuitivno otkriva djelovanje Duha Svetoga.

Htio bih naglasiti još jednu važnu stvar; to je načelo refleksije koje postoji u teologiji. Svećenici će znati o čemu govorim. Svako djelovanje određeno je namjerom. Ako je tvoja namjera slaviti Boga, čak i ako izmišljajući neke slogove moliš u jezicima, još uvijek slaviš Boga. Ako je tvoja namjera slaviti Boga i u jezicima oponašaš

nekoga do tebe, opet slaviš Boga. Ako je tvoja namjera slaviti Boga i činiš ludu od sebe, još uvijek slaviš Boga.

Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči a Jahve gleda što je u srcu.
(1 Sam 16,7)

Ono što na početku primiš može biti samo jedan slog. To je već dovoljno. Počni s tim jednim slogom. Mnogi od vas znaju kako djeluju pumpe za vodu. Kad krenemo pumpati, voda još ne izlazi. Nakon određenog vremena voda krene. Ono što u biti želimo učiniti je upravo to. Želimo vam pomoći da "živa voda" od Gospodina poteče iz vaše utrobe. Na koncu ćete biti preplavljeni tom živom vodom. Možda je to samo jedan slog danas, ali uslijedit će ih sve više i više i nakon određenog vremena tvoj će dar postati preobilan.

Ne smijemo zaboraviti da su u početku svi prošli kroz isti proces. Tvoj se molitveni jezik razvija i na kraju postaje sasvim jasan. Molitveni se jezik može vremenom mijenjati, već kako prolaziš kroz različite razine duhovnoga razvoja.

Vratit ćemo se ponovno stvarnoj situaciji metode radionice. U stvarnosti bih vas zamolio da me oponašate u molitvi u jezicima. Time bih htio vašu pažnju skrenuti s ljudi oko vas; da ne razmišljate što će prisutni misliti o vama. Ako vašu pažnju usmjerite čak i samo na jedan slog, "pumpa" će krenuti raditi. Sjetite se starih automobila koji su se palili na "kurbu". Čovjek bi okretao i okretao sve dok unutarnje paljenje ne bi

pokrenulo motor; dalje je motor radio sam. Na sličan način Duh djeluje iz dubine vašega duha i kroz naš govorni aparat mi počinjemo moliti u jezicima.

Ta se metoda pokazala učinkovitom u mnogim zemljama u kojima sam bio, čak i preko prevoditelja. Sjeti se da, ako si kršten u Duhu, već imaš taj dar. Ne učim te kako moliti u jezicima, nego kako se prepustiti živoj vodi koja u tebi već postoji. Želim ti pomoći da ta voda poteče. Molitva u jezicima je najnormalniji dio kršćanskog života.

Kada se prepustiš tome iskustvu i nastaviš moliti u jezicima, otkrit ćeš da te dar jezika čini osjetljivijim za ostale duhovne darove, kao što kaže o. Vincent Walsh:

Molitvene jezike nikada ne smijemo zapustiti. Oni su početak djelovanja Duha, kao i priprema za Njegovo mnogo dublje i snažnije djelovanje. Gdje god je Duh, tamo su i molitveni jezici. To je *dar sigurnosti*: pomaže nam da budemo potpuno uvjereni da djelujemo u Duhu kojega je Isus poslao.

Molitveni jezici su vrata za ta djelovanja (Duha). Vrata nisu kuća, ali se kroz njih normalno ulazi. Dakle, početak i logični ulaz u kuću koju Gospodin želi izgraditi (to vrijedi i za pojedinca i za molitvenu skupinu), je molitva u jezicima.

Kad moliš u jezicima ispunjaš se golemom snagom i osjetljivošću; tada postaješ otvoren i

svim drugim darovima. Jezici su veliki Božji blagoslov jer zapravo predstavljaju novi način na koji čovjek može slaviti svoga Boga. Oni nam pomažu ispuniti prvu Božju zapovijed koja kaže da se "klanjamo Gospodinu Bogu svome". Dar jezika je jako važan. Ja često znam naglašavati da se jedino po duhovnim darovima čovjek može potpuno predati Duhu Svetomu. Drugim riječima, kad se predaš iskustvu dara jezika, ti svoj razum, volju, svoj govorni aparat daruješ Gospodinu, govoreći: "Gospodine, evo me. Predajem ti se, upotrijebi me". To je često teško jer mnogi ljudi podsvjesno oklijevaju predati se potpuno Gospodinu.

Zaključujući, želim vas ohrabriti da se potpuno predate Gospodinu. Za vrijeme radionice molim za svakoga pojedinog kako bi se u njemu oslobodio dar molitve u jezicima. Za to vrijeme i sâm molim u jezicima. Oni me slušaju i pokušavaju oponašati. Nemoj zaboraviti da im ja samo pomažem početi, samo započinjem "pumpati". Uskoro će naići njihovi vlastiti slogovi i oni će moliti onako kako ih Gospodin nadahnjuje. Kao što malo dijete oponaša svoje naravne roditelje, isto tako na duhovnoj razini učimo kako moliti u daru jezika.

Jako je važno da krenemo i da nešto izgovorimo. Podići bradu, kao što činimo kad se pripremamo za pjevanje, isto može pomoći. Na taj način pokazujemo želju da nešto izgovorimo. Tada jednostavno otvori usta i pusti riječi da teku, čak

i ako je to oponašanje osobe do tebe ili izgovaranje imena Isus ili Abba. Doći će vrijeme kada će umjesto tih poznatih riječi poteći jezik Duha. Možda samo jedan slog – već je to jako dobro. To je početak – držite se toga jednog zvuka. Možda će izgledati čudno, ali čudno je samo nama. Bog nas čuje i zadovoljan je što smo spremni biti poput male djece.

Molitva:

Gospodine, ne razumijem što govorim, ali vjerujem da to dolazi od Duha Svetoga. Vjerujem da me Duh nadahnjuje; molit ću i dalje bez obzira na to kako se osjećao. U ovom trenutku možda bih radije učinio nešto drugo, ali ovdje sam jer te želim slaviti i klanjati ti se. Pomogni mi da ti se potpuno preдам. Dođi, Gospodine Isuse, dođi.

Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti. (Dj 2,4)

Za one koji imaju želju moliti u jezicima dok čitaju ovu knjigu, preporučujem:

Zatvori se u svoju sobu ili na neko drugo mjesto gdje možeš biti sam, klekni i zamoli Gospodina da ti daruje dar molitve u jezicima. Tada u vjeri u Njega i njegovu dobrotu, očima vjere gledaj u Njega. Otvori svoja usta i počni govoriti ili pjevati slogove koji naizgled nemaju smisla, kao maleno dijete koje još nije naučilo govoriti.

Pusti neka teče. To je dar jezika. Nelagoda koju možda osjećaš je tvoj povrijeđeni ponos; to ćeš već prevladati. Zahvali Gospodinu za novi dar kontemplacije koji ti je darovao.

Sažetak

Dar jezika

1. Dar jezika je u Božjem planu, kao što nam je otkriveno u Pismima. *Svakoursnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite.* (Ef 6,18)
2. Taj je dar namijenjen svima. *A ovi će znakovati pratiti one koji uzvjeruju: u moje će ime izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti...* (Mk 16,17)
3. Dar jezika je jednostavan ali ne i lak. *Čuvši to, krste se u ime Gospodina Isusa, pa kad Pavao položi na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih te stanu govoriti drugim jezicima i prorokovati.* (Dj 19,6)
4. Svoj glas moraš prepustiti Gospodinu. *Krštenje u Duhu znači prepustiti svoj duh Gospodinu; dar jezika znači prepustiti Gospodinu svoj govorni aparat; dar proroštva – prepustiti um; počivanje u Duhu – prepustiti svoje tijelo. Hvala Bogu, ja govorim drugim jezicima većma nego svi vi. Ali draže mi je u Crkvi reći pet riječi po svojoj pameti, da i druge poučim, negoli deset tisuća riječi drugim jezikom.* (1 Kor 14,18-19)

5. To je vrsta kontemplativne molitve: molitve tišine; molitve srca. *Jer tko govori drugim jezikom, ne govori ljudima nego Bogu: nitko ga ne razumije jer Duhom govori stvari tajanstvene.* (1 Kor 14,2)
6. Ta je molitva vrlo snažna. *Tako i Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima. A Onaj koji proniče srca zna koja je želja Duha – da se on po Božju zauzima za svete.* (Rim 8,26-27)
7. Donosi dobar plod. *A svakome se daje očitovanje Duha na korist. Doista, jednomu se po Duhu daje... drugomu različiti jezici... A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće.* (1 Kor 12,7-11)
8. Unosi revoluciju u tvoj molitveni život. *Tko govori drugim jezikom, sam sebe izgrađuje, a tko prorokuje, Crkvu izgrađuje. A htio bih da vi svi govorite drugim jezikima, ali većma da prorokujete.* (1 Kor 14,4-5)
9. Čini te osjetljivim na poticaje i djelovanje Duha Svetoga. *Stvara otvorenost za ostale duhovne darove. Otvara te da možeš primiti čudesa. Zato, braćom moja, težite prorokovati i ne priječite da se govori drugim jezikima! A sve neka bude dostojno i uredno.* (1 Kor 14,39-40)
10. Dar jezika treba ohrabrivati u svima. *Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti*

drugim jezikima, kako im već Duh davaše zboriti. (Dj 2,4)

11. Potrebno je više kvalitetnog učenja od strane voditelja. *I neke postavi Bog u Crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke, treće za učitelje; onda čudesa, onda dari liječenja; zbrinjavanja, upravljanja, razni jezici.* (1 Kor 12,28)
12. Važno je stvoriti ozračje slavljenja. *U Zakonu je pisano: 'Drugim jezikima i drugim usnama govorit ću ovomu narodu pa me ni tako neće poslušati, govori Gospodin'. Tako drugi jezici nisu znak vjernicima, nego nevjernicima; a prorokovanje je vjernicima, ne nevjernicima.* (1 Kor 14,21-22)
13. Jezici su najbolji način slavljenja Boga. *Jer čuli su ih govoriti drugim jezikima i veličati Boga.* (Dj 10,46)
14. Jezici ulijevaju novu snagu u nečiju službu. *... Krećani i Arapi – svi ih mi čujemo gdje našim jezikima razglasu veličanstvena djela Božja.* (Dj 2,11)
15. To je snažna i učinkovita posrednička molitva. *"... dar jezika je, po sebi, dar kontemplativne molitve. Primiti dar jezika znači primiti dar kontemplacije".* (Robert Faricy, S.J.)
16. Dar jezika važan je osobni duhovni rast. *Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi ili cimbalo što zveči.* (1 Kor 13,1)

17. Važan je kao molitva za nutarnje ozdravljenje. "Stvarni učinak molitve u jezicima nije samo izvanjsko izgovaranje riječi, nego duboko djelovanje Duha u dubinama bića onih koji mole". (Msgr Vincent M. Walsh)

Osobna svjedočanstva

Bila sam u Obnovi samo jedan mjesec kada sam primila krštenje u Duhu i dar jezika istovremeno. Jednostavno sam tražila; vjerujem da sam imala otvoreno srce kada sam bez problema ušla u iskustvo dara jezika. Bilo je to iskustvo koje ne mogu objasniti drugačije nego kao da sam lebdjela.

Otada mi je taj dar pomogao na mnogo prekrasnih načina. Na primjer kad me uhvati tjeskoba, napetost, strah, depresija, frustracija, molim u jezicima koji mi pomažu da izađem iz tih situacija. Osjećam kao da po daru jezika postajem istih misli poput Gospodina Isusa, kao da sam u Njegovoj volji koju ima za moj život.

Myrtis

Kad sam prvi put čula molitvu u jezicima prije osam godina, sve mi se to učinilo nekako poznato. Istoga sam trenutka znala da vruće želim taj dar. Tri tjedna kasnije, za vrijeme kućne molitve kod jednoga mog prijatelja, zamolila sam prisutne da mole kako bih primila dar jezika. Molili su ali je izgledalo kao da se ništa nije dogodilo; bila sam razočarana. Na putu kući sama sam sebe čvrsto uvjerala da imam taj dar. Tada sam i počela moliti u jezicima. I ne samo to –

shvatila sam da imam dar jezika od svoje dvanaeste godine. Za vrijeme kupanja uvijek bih pjevajući ispuštala čudne zvukove i slogove. Ja sam jedna od onih koji pjevaju u kupaonici – samo bih tamo pjevala u tim čudnim jezicima.

Dar jezika često koristim da se sredim i smirim prije molitve ili da pomognem drugima kako bi došli bliže Gospodinu dok molim za njih.

Priscilla

Ne mogu se sjetiti kada sam prvi put molio u jezicima. Bilo je to uskoro nakon krštenja u Duhu. Jednostavno se dogodilo.

Bob

Pripadam Obnovi u Duhu još od 1970. i prošlo je mnogo vremena prije nego sam zakoračila u taj dar. Na molitvenim susretima svirala bih gitaru i ponekad kad bi glazba stala čula bih nešto poput zborova anđela – ljudi su molili u jezicima. Bili su to čudni ali prelijepi zvuci – i ja sam željela tako moliti.

To se nije dogodilo sve do 1977. kada mi je jedan voditelj molitvene grupe rekao da moram postati poput djeteta i svake večeri ponavljati riječi poput Abba ili Isus. Rekao je da će se to dogoditi ako budem imala djetinju vjeru. Tako se i dogodilo – prvo je došao jedan slog, pa riječ, pa cijela rečenica.

Ja sam osobno u taj dar ušla veoma polako i sporo, ali za mene je bio veliki problem čak i podignuti ruke na molitvenim sastancima.

Dar jezika doista je obogatio moj molitveni život.

Daisy

Dogodilo se to na molitvenom susretu – jedna me sestra izvukla iz grupe od četrdesetak ljudi i rekla da mi želi pomoći da dobijem dar jezika. Otišli smo u manju sobu gdje mi je rekla da probam sa slovima abecede: AB, AC, AD, AE. Ponavljao sam ta slova i slogove i ništa se nije dogodilo. To me zaista frustriralo. Rekla mi je da počnem još brže i negdje za dvadesetak minuta molio sam u jezicima.

Mark

Nekoliko mjeseci sam bila u Obnovi kad sam pozvana prisustvovati seminaru pod nazivom Život u Duhu. Za vrijeme seminara učili smo o mnogim darovima Duha. Naravno jedan od tih darova bila je molitva u jezicima. Žarko sam htjela taj dar jer mi je netko rekao da davao mrzi molitvu u jezicima. Nisam primila taj dar iako su molili za mene. Ohrabрили su me da vježbam izgovarajući slova abecede – Gospodin je blagoslovio moju upornost i uskoro sam molila u jezicima.

To je za mene zaista bio veliki blagoslov. Ispocetka mi je izgledalo malo čudno, ali to sam brzo prevladala.

Mnogo vremena provodim kod kuće i molitvu u jezicima koristim kako bih podigla svoj duh i izgradila samu sebe. Dok radim po kući pjevam u jezicima – to me stvarno podiže.

Yvonne

Krštenje u Duhu doživio sam 24. rujna 1979. ali dar jezika nisam primio do 13. srpnja 1980. (tjedan dana prije mog rođendana).

Bio sam na seminaru slavljenja u crkvi sv. Petra u New Orleansu. Otac DeGrandis bio je voditelj. Sjedio sam pokraj Bena, moća dobrog prijatelja. Odjednom, dok smo pjevali, doživljavao sam kao da sam napustio svoje tijelo, izišao iz crkve i otišao negdje visoko gore, gdje sam mogao čuti predivnu glazbu. Ne sjećam se koliko je dugo to iskustvo trajalo, ali kad sam se "vratio", molio sam u jezicima.

Sljedećega jutra, vozeći na posao, nisam mogao zaustaviti pjevanje. Pjevao sam u jezicima; bile su to hvale Gospodinu. Pjevao sam i u uredu. Nazvao sam svoju djevojku i zamolio je da se nakratko sretnemo – želio sam joj reći što se dogodilo. Kasnije mi je rekla da je čim me vidjela, po sjaju moga lica znala što se dogodilo.

Pat

Dar jezika dobio sam odmah. Nakon krštenja u Duhu molili su za mene i istoga časa primio sam dar jezika. Molio sam cijelu noć. Nisam mogao stati; nisam to ni želio. Osjećao sam se laganim, prozračnim, tako sretnim.

U jezicima molim uglavnom navečer prije nego pođem na počinak. To mi pomaže da mirno spavam. Također, u jezicima molim uvijek kada osjećam suhoću u konvencionalnoj molitvi.

Wilbur

Najprije sam pročitala knjigu *Katolički pentekostalci* Kevina i Dorothy Ranaghan. Sve što su oni vjerovali i ja sam vjerovala – osim molitve u jezicima. Zaista mi se to nije sviđalo – uzrujala bih se čim bih razmišljala o tome. Nedugo nakon te knjige prisustvovala sam seminaru *Život u Duhu* na kojem sam doživjela krštenje u Duhu Svetom, ali još uvijek nisam bila otvorena daru jezika. Za nekoliko tjedana počela sam moliti za taj dar. (Moj ga je muž već imao. On sve stvari uvijek čini na ho-ruk) Uskoro sam počela vjerovati da moje krštenje u Duhu treba biti praćeno darom jezika, inače će me Gospodin ostaviti negdje na putu.

Jasno se sjećam dana kada sam čisteći iza kauča pronašla neku igračku. Moja je kćerka Monica, ugledavši igračku, rekla vrlo odlučno: "To je moja igračka. Daj mi je. To je moje". "Naravno" rekla sam nježno, "to je tvoje". Toga sam trenutka doživjela svojevrsno prosvjetljenje –

shvatila sam da Bog meni govori na identičan način; samo su uloge zamijenjene. Dar jezika bio je moj i Bog je htio da ga imam. Nedugo nakon toga imala sam iskustvo dara jezika na Misi nakon pričesti.

Danas kad molim u jezicima razmišljam o mnogim jezicima naroda koji tijekom stoljeća Boga nisu poznavali, niti ga slavili. Sada mi slavimo Gospodina u svim tim jezicima.

Nancy

Nakon prvog dijela seminara Život u Duhu, neki su već govorili u jezicima. Nisam bila potpuno sigurna u to što sam čula ali mi se činilo da su neki odlično govorili kineski.

Za vrijeme tog istog molitvenog skupa neki su položili ruke na mene i molili za probleme s vratom koje sam imala. Nisam ni shvaćala da sam krštena u Duhu. Sljedećeg jutra za vrijeme pranja suđa sam pjevala – zvučalo je poput kineskog. Zaista sam uživala pjevati u tom novom jeziku. Pomislila sam: “Pa to nije uopće teško. To sam zapravo činila čitavog života”. Nisam to ni povezala s krštenjem u Duhu. Mislila sam da je to samo sposobnost za molitvu kao što i drugi ljudi imaju. Ipak, uočila sam da mi za vrijeme molitve na pamet dolaze neki ljudi.

Sljedećeg tjedna kad sam došla na molitveni susret – još ne znajući – počela sam pjevati u tom jeziku za koji sam mislila da ga sama iz-

mišljam. Ljudi su mi, međutim, rekli: “Joann, pa ti moliš u daru jezika”.

Bilo kako bilo, taj sam dar primila nad sudoperom u kuhinji.

Joann

Nakon što sam pohodio duhovnu obnovu jednoga vikenda, sjećam se da su mnogi za to vrijeme počeli moliti u jezicima. Ja sam pokušavao, ali se ništa nije događalo. Za mene su mnogo puta molili da dobijem dar jezika ali – nikad ništa.

Konačno, bio sam na jednom susretu gdje se održavala radionica o jezicima. Voditelj je objasnio da nad tim darom imamo kontrolu i kako je za početak najbolje slaviti Gospodina na engleskom. Nakon što smo to učinili, rekao je da slavimo i dalje ali ne više na engleskom. Kada sam pokušao onako kako nas je upućivao, u meni se oslobodio dar jezika i slobodno sam počeo slaviti Gospodina zvukovima svoga glasa. Amen.

Rob

Nekoliko dana nakon što su molili za mene da primim krštenje u Duhu Svetom, dok sam pjevala i slavila Gospodina za vrijeme obavljanja kućnih poslova, postala sam svjesna da se neki neobični zvuk ili riječ stalno pojavljuje i ponavlja. Dolazilo je negdje iz kutka moga uma, tiho i nenametljivo. Iako su mi neki moji prijatelji rekli da mogu očekivati novi molitveni jezik, sama sam

sebe uvjeravala da je to samo moj umišljaj, nešto što sama sebi umišljam od kada sam slušala neke kasete. Koliko se sjećam, Brennan Manning na tim kasetama govori o tome kako dijete počinje govoriti da-da, Dada; dijete čiji roditelji govore engleski. Židovsko dijete počinje govoriti ab-ba, Abba. Upravo je tu riječ moj ljubljani Otac stavio u moj um da osnaži moju vjeru. I ja sam bila kao malo dijete i učila sam govoriti taj novi jezik, ponavljajući bezbroj puta tu jednu riječ. Za dan – dva pojavila se nova riječ, nakon toga nekoliko; za tjedan dana već sam govorila rečenice. Da nisam čula na kaseti tu stranu riječ, možda bih još odbijala prihvatiti prekrasan dar koji mi "moj Otac" daruje.

Carol M.

Za vrijeme sudjelovanja na seminaru Život u Duhu, voditelji su nam rekli da ćemo od Gospodina primiti darove. Poslije predavanja rekao sam jednom od voditelja da bih, iako ne odbijam darove, više htio primiti mir – duboki mir u srcu i umu koji mi je doista trebao u ovoj fazi moga života. Objasnio sam mu da me pomisao na dar jezika ne preplavljuje uzbuđenjem jer je duboki mir u duši ono što zaista u ovom trenutku tražim. S njim bih se htio vratiti kući nakon ovoga vikenda.

Dva dana kasnije sjedio sam za svojim radnim stolom i pjesma "Nikada te neću zaboraviti" svirala je u mojoj glavi tolikim intenzitetom da mi

je već počela smetati. Nisam mogao raditi. Osjećao sam golemu sreću sjedeći i slušajući tu pjesmu u svojoj glavi. Kada sam pokušao pjevati tu melodiju u svojim mislima, zvučalo je kao da sam pjevao na latinskom. Cijela je pjesma na neki način postala kao da se pjeva na latinskom. Brzo sam nazvao prijatelja koji je učio latinski u školi i upitao ga za neke riječi koje su mi dolazile u misli. On me međutim uvjerio da te riječi nisu latinske. Ipak, mir i radost koji su me ispunjavali dok sam pjevao u svojoj glavi (dolazile su nove riječi) nastavljali su preplavljati moje biće.

Uskoro nakon toga svoje sam iskustvo podijelio s jednom prijateljicom koja je studirala latinski i bila je uključena u Obnovu u Duhu. Ona mi je objasnila da sam zapravo dobio dar jezika.

Nekoliko dana kasnije opet sam počeo na seminaru Život u Duhu. Još sam lebdio iznad zemlje ispunjem mirom i radošću koje sam godinama čeznuo. Bio sam presretan kad sam voditeljima i svima prisutnima mogao ispričati da sam zajedno s darom dubokog mira i sreće primio i dar jezika.

Lou M.

Još dok sam bila u školi čula sam za Obnovu u Duhu i za ljude koji mole u jezicima. To me plašilo – bojala sam se da će me preuzeti neka sila i da ću i ja početi govoriti u jezicima. Molila sam Gospodina da, ako me želi u Obnovi, neka mi u srce stavi žarku želju za darom jezika.

Mjesec dana kasnije jedan me prijatelj pozvao na molitvu na kojoj su ljudi pjevali u jezicima. Harmonija koju su ti glasovi stvarali bila je veličanstvena – to me zaista dojmilo. Počela sam plakati; shvatila sam da stojim na svetoj zemlji. Za nekoliko dana uključila sam se u seminar Život u Duhu. Za nekih pet tjedana u meni je jako narastao zanos i slutnja da ću primiti sve što Duh Sveti ima za mene – uključujući i jezike.

Kad je došlo vrijeme da se nada mnom moli za krštenje u Duhu, nisam osjetila apsolutno ništa. Nisam počela moliti u jezicima – osjećala sam se razočaranom i odbačenom. Poslije molitve iste večeri, jedan je prijatelj molio da se mogu otvoriti daru jezika, ali opet se ništa nije dogodilo. Kad sam te večeri došla kući, klekla sam pokraj mogog kreveta i izlila svoje srce pred Gospodinom. Rekla sam: “Znam da mi želiš dati sve darove Duha, pa tako i dar jezika. Zato te večeras još jednom molim za taj dar”, i dok sam počela micati usnama, prekrasan jezik pun nježnosti i ljubavi počeo se izljevati iz mene dok sam pjevala u drugim jezicima. Suze su tekle mojim obrazima jer sam iznutra osjetila veliko olakšanje. Bila sam uvjerenjena da pjevam Ocu u Duhu. To sam nastavila činiti sljedećih dva-tri sata. Bilo me strah prestati jer sam mislila da će dar nestati ako stanem. Međutim sljedećeg sam se jutra probudila sa srcem prepunim radosti, pjevajući u jezicima.

Rosemary

Kad sam tek krenula na molitvene susrete, bila sam jako skeptična prema daru jezika. Ipak, zbog radosti koju sam osjećala na molitvama nastavila sam dolaziti, ali nisam htjela molitvu u jezicima. Za vrijeme jednog seminara voditelji su nas poticali da izgovaramo slogove. Jedna od njih mi je rekla: “Ti već imaš”. Pomislila sam: “Da, imam samo ono što sam od tebe ponavljala”. Ona je insistirala na tome kako ja već imam dar jezika. Opet sam mislila: “Je, gospođo, kako ti kažeš”. Doista sam sumnjala i imala sam osjećaj kao da mi nešto žele nametnuti.

Nisam se mogla prepustiti sasvim tome daru, posebno ne pred drugim ljudima. Mogla sam to samo nasamo s mojom prijateljicom Rosemary koja me stalno ohrabivala. S njom sam i progovorila u jezicima.

Još sam uvijek bila sumnjičava i pomalo ljuta na Boga jer sam osjećala da ću, ako budem molila u jezicima, moliti samo za ono što Bog hoće a ne za svoje potrebe.

Jedne večeri nisam nikoga mogla dobiti telefonom a zaista mi je netko trebao da se sa mnom pomoli. Sjećam se da sam razmišljala: “Ne vjerujem u to ali ću ipak moliti sama za sebe, s rukama na svojoj glavi”. Molila sam tako desetak minuta.

Sekundu kasnije čula sam nekoga na vratima. Bila je to Rosemary. Upitala me: “Brenda, je li s tobom sve u redu?”. “Ne, nije” odgovorila sam joj. Rekla mi je kako je odjurila iz restorana

u kojem je večerala jer je osjetila da mora biti sa mnogom.

Tada sam počela vjerovati da, kad molim u jezicima, Bog zaista odgovara na potrebe moga srca. Počela sam vjerovati i u dar jezika, u kojem molim i za svoje potrebe a ne samo za potrebe drugih.

Brenda

Kasno u noći nakon molitve jednoga petka u prosincu 1971. primila sam krštenje u Duhu zajedno sa svojim mužem i još najmanje pedeset ljudi. Svi smo bili sudionici seminara Život u Duhu na sveučilištu Loyola u New Orleansu. Nisam ni sama bila sigurna što sam zapravo na tom seminaru očekivala. Kad je sve prošlo osjećala sam veliki mir ali i umor. Bilo mi je drago sto idemo kući. Za vrijeme kada su za nas molili da primimo krštenje u Duhu, primila sam i nekoliko nejasnih zvukova. To sam prihvatila kao "govorenje u jezicima" jer su nas tako poučavali. Te sam glasove ponavljala nekoliko sljedećih dana, ali se ništa više od toga nije dogodilo.

U to je vrijeme naš najmlađi sin imao četiri godine i svakog je jutra gledao *Ulicu Sezam*. Dok je on gledao TV to bih vrijeme iskoristila za molitvu. Iako su vrata moje sobe bila zatvorena, čula sam zvuk televizora – ono što sam nazivala darom jezika bilo je jako slično onom što je Muppet iz serije pjevao "Ma na ma na". Tako sam postala uvjeren da to nije molitveni jezik

nego zvukovi koje ja sama izmišljam. Nazvala sam jednu voditeljicu seminara i objasnila joj kako se osjećam. Obje smo se smijale tom mom iskustvu, ali ona me ponovno uvjeravala i ohrabivala da nastavim s molitvom u jezicima. Rekla mi je da ne smijem dopustiti Zlome da me prevari. Složila sam se s njom i dan-dva nastavila moliti iste one slogove. Budući da sam bila nestrpljiva, rekla sam Gospodinu da mi mora dati još nekih riječi i slogova ako ne želi da odustanem, jer mi je glupo ponavljati jedno te isto. Gospodin mi je, u svojoj ljubavi i razumijevanju, znajući moje srce i nezrelost, udovoljio istoga trenutka. Dar jezika počeo se brzo razvijati.

Radosna sam što mogu reći da se ovaj lijepi dar u meni očituje ne samo u riječima nego i u pjesmi. Meni je zaista veliki blagoslov; sigurno je i drugima – sigurno mnogo više nego što mogu shvatiti.

Charlene

Gospodin me jednostavno uzeo i stavio u Obnovu. Nisam molila za to. Nisam znala kako moliti. Sjedila sam na stepenicama kad je troje ljudi molilo za mene – Gospodin me ispunio i dotaknuo toga dana. Sljedećega petka pošla sam na molitvu kod nekih ljudi u kuću. Tamo je bilo oko 25 osoba. Moj je brat u to vrijeme baš bio kod kuće, tako da smo pošli zajedno, on, naša mama i ja. Kako je Gospodin divan! Poslao je mog

brata čak iz Alabame da bi me mogao dotaknuti te večeri.

Te su večeri svi oni odlučili da trebam primiti dar jezika. Posjeli su me na stolac i njih petero je molilo za mene te vruće, vruće večeri. Nisam zapravo znala što oni čine, ali sam plakala poput djeteta dok su molili za mene. Mislila sam na to koliko me svi ti ljudi vole. Sjedila sam na tom stolcu i odjednom sam čula te zvukove koje sam čula tjedan dana prije. Znala sam da je to dar jezika jer sam čitala knjigu *Oni govore drugim jezicima* Johna Sherrilla. Nisam znala što je to zapravo; znala sam samo da dolazi od Duha Svetoga a željela sam sve što je od Duha. Sjedila sam na tom stolcu ali ništa se nije dogodilo. Srce mi se slomilo; mislila sam da sam grešna, pokvarena, nedovoljno sveta. Potonvito sam plakala.

Tada su se kući vratila djeca vlasnika kuće u kojoj smo molili. Najstariji je imao četrnaest godina. Sjeo je i svi smo ga okružili moleći. Dvije minute kasnije molio je u jezicima. Nakon njega na stolac je sjela djevojčica i za dvije minute imala je dar jezika. Tada je na red došlo treće dijete. Sjeo je – nije tako lako ušao u taj dar, pa sam tiho počela moliti: "Gospodine, daj Stevenu taj dar koji ja nisam dostojna primiti". Istoga časa progovorio je u jezicima. Nakon njega, djevojčica. Ona isto nije odmah primila pa sam istu molitvu molila i za nju. Gotovo istoga trenutka kad je molitva prošla kroz moje misli, ušla je u dar je-

zika. Skoro sam pala na pod – čim bih molila oni su dobivali a sama još nisam dovoljno oslobodila svoj jezik.

Sljedećega dana brat i ja pošli smo moliti s grupom svećenika. Prije toga pošla sam se okupati i tamo sam dobila dar jezika – u kadi. Gospodin zaista ima smisla za humor, zar ne? To je dio njegove osobnosti koji često zaboravljamo – radost i humor.

Kad sam dobila dar jezika to je zvučalo kao afrički bubnjevi – bum, bum. Jesam li sumnjala? Nikako. Proizvodila sam zvukove kao nikad do tada u životu. Htjela sam molitvu u jezicima i molila sam kad god sam imala priliku. To je trajalo negdje oko četiri tjedna.

Onda se moj brat vratio u Alabamu. Jednoga dana sam sjedila i molila u jezicima; odjednom, to više nisu bili bubnjevi. Nazvala sam brata u Alabamu i rekla: "Bob, nestali su bubnjevi! Govorim u jezicima, izgovaram riječi". On se nasmejao i rekao: "Naravno, ako uporno i stalno moliš u jezicima tvoj će se dar razvijati. Nemoj se iznenaditi ako se još mnogo puta bude mijenjao".

Dottie

(sestra Roberta DeGradnisa, op. prev)